

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

imod, den nye grundlov giver mere klare regler for samfundsmagtens beføjelser og giver større betryggelse for den enkelte borger mod vilkårlig behandling end den grundlov, vi lever under nu.

Et land skal ikke ændre sin forfatning, uden der er tvingende grund dertil, men det er i dag en nødvendighed, hvis interessen for folkestyret og demokratiet skal bevares, at ungdommen får medindflydelse og medansvar for landets styre i større udstrækning, end tilfældet er nu med en valgrets alder på 25 og 35 år. Det er folkestyrets væsen og karakter, at hver gang nye befolkningsgrupper eller nye aldersklasser er blevet draget ind i ansvaret for landets ve og vel, øges folkets indre styrke. Etkammer behøver ingenlunde at betyde mindre saglighed eller mindre grundighed i lovgivningsarbejdet, men det formelle har for tiden en altfor stor plads i rigsdagens arbejde, og der er i vor tid brug for en rigsdag, der er handlekraftig og beslutningsdygtig. Forfatningsforslaget, som det foreligger, er en harmonisk og naturlig udvikling af dansk folkestyre. Det bryder ikke på noget punkt med bestemmende principper i vor gældende grundlov. Det er ikke en overilet handling, der nu foretages. Grunddigt og sagligt er spørgsmålet blevet behandlet i kommission, i udvalg og i rigsdagen gennem adskillige år.

Jeg tror aldeles sikkert, at befolkningens store flertal, når den afgørende folkeafstemning holdes den 28. maj, vil møde op og stemme ja til den nye grundlov. Vælgerbefolkningen i Danmark vil forstå, at der står meget på spil, hvis grundlovsforslaget falder. Det vil ikke alene være et nederlag for regering og rigsdag, men det vil være en svækkelse af demokratiet i Danmark, som ingen, der tillægger vor demokratiske styreform betydning, bør lukke øjnene for. Modstandere af grundlovsforslaget, der nu landet over søger at rejse en stemning mod enkeltbestemmelser i forslaget, ved jo særdeles vel, at der ingen muligheder foreligger for at få ændringer gennemført. I 6—7 år er sagen sagligt og grundigt drøftet i rigsdagen og i kommissionen. Der foreligger på nuværende tidspunkt ingen muligheder for at ændre i det forslag, vi behandler. Det, der nu skal tages stilling til, er grundlovsforslaget, som det forelå ved valget, og som det må siges at valget har givet øget tilslutning til. Men modstand, der rejses mod

de enkelte bestemmelser i forslaget, betyder nej til grundloven. Det er på dette grundlag, den enkelte vælger må træffe sin beslutning. Nu har vælgerne haft lejlighed til at give udtryk for deres opfattelser, og herefter står tilbage, at den nye rigsdag bekræfter den afgæede rigsdags afgørelser.

Jeg anbefaler, at et klart og enstemmigt ja fra de demokratiske partier bliver dette høje tings svar.

Hans Hansen (Rørby): Under henvisning til tidligere udtalelser i den i forrige rigsdagssamling foretagne behandling af grundlovsforslaget må jeg af al min evne anbefale både rigsdagen at stemme for forslaget og vælgerne at bekræfte det ved folkeafstemningen den 28. maj. Jeg skal kun gøre nogle ganske enkelte bemærkninger til det, der er kommet frem siden da.

Med hensyn til forfatningskommissionens arbejde og de enkelte partiers stilling i forfatningskommissionen ligger det jo sådan, at alle de forskellige partier har gjort, hvad de kunne for at få så meget som muligt af deres egne opfattelser med, og til syvende og sidst har vi bøjet vore opfattelser mod hinanden, fordi vi i virkeligheden allesammen fandt, at forslaget, set fra alle sider, var et fremskridt, og der er heller ikke et eneste tilbageskridt i forslaget i forhold til den gældende grundlov; alle ændringer betyder fremskridt, og intet betyder en forringelse.

Som det er blevet sagt her i dag af tidligere ærede ordførere, har der nu rejst sig en opposition af særlig art. Forhenværende statsminister Knud Kristensen prøver nu som ordfører for den såkaldte komité af 7. april at rette angreb på og foretage aktion imod forslaget. Alene den omstændighed, at en forhenværende statsminister angriber sin efterfølger af samme parti, karakteriserer ham i nogen måde, så meget mere som der ikke synes at være noget særligt i aktionen udover alle de gamle travere, som før i tiden kun har haft til formål at lægge hindringer i vejen for det naturlige fremskridt.

Et par enkelte punkter i grundlovsforslaget har i særlig grad været genstand for kritik, også under valgkampen ude i landet. Det er bl. a. forslagets § 20 om afgivelse af suveræniteten. Modstanden imod denne ændring er allerede omtalt i dag, men jeg vil gerne føje til, at det, man ved folkeaf-